

Kl. 15:05
Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Når jeg taler om misbrug, dækker det ikke det forhold, at man benytter de supplerende dagpenge, men at man indretter sig permanent på kombinationen af deltidsbeskæftigelse og supplerende dagpenge. Der må jeg sige, at der er det min opfattelse, at der finder en uheldig alliance sted i en række situationer, hvor arbejdsgiveren finder det bekvemt at have en stab af deltidsansatte, der modtager supplerende dagpenge, og hvor også nogle lønmodtagere finder det bekvemt at have en deltidsbeskæftigelse og så modtage dagpenge op til 37 timer. Det er den situation, jeg betegner som misbrug, ikke at man bruger reglerne om supplerende dagpenge, for reglerne er der for at blive brugt. Nu har vi så begrænset den periode, hvor man kan modtage supplerende dagpenge, til 30 uger.

Jeg tror, at det også for fiskeindustrien, med den måde man tilrettelægger produktionen på i dag, hvor man i langt højere grad kan indfryse osv. og planlægge produktionen i fiskevirksomhederne, vil være anderledes end for 15-20 år siden, hvor man løbende skulle behandle fiskene.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak, spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også til beskæftigelsesministeren, og det er af fru Line Barfod.

Kl. 15:07

Spm. nr. S 892

7) Til beskæftigelsesministeren af:

Line Barfod (EL):

Hvordan mener ministeren at det hænger sammen, at regeringen på den ene side siger, at der skal gøres en indsats for at forbedre det psykiske arbejdsmiljø og nedbringe stress, og på den anden side indgår en overenskomst med de statsansatte, der indfører plusetid, hvor de ansatte skal arbejde mere?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:07

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Regeringen har udpeget psykisk arbejdsmiljø som et af fire prioriterede arbejdsmiljøområder frem til og med 2010. Jeg er derfor meget optaget af, at også statslige arbejdspladser skal have

et godt psykisk arbejdsmiljø. Overenskomsten med de statsansatte giver mulighed for, at ansatte indgår en aftale med arbejdsgiveren om, at de kan arbejde op til 42 timer om ugen. De 42 timer er en øvre grænse for, hvor lang arbejdstid en statsansat kan aftale med sin arbejdsgiver, så det er den ene ting, en øvre grænse.

Den anden ting er, at der skal være tale om en frivillig ordning, og det betyder, at ingen ansatte forpligtes til at have en arbejdstid, der er på mere end 37 timer om ugen. Jeg vil så tilføje, at der ikke er nogen forskning, der viser, at lange arbejdstider i sig selv fører til helbredsskadelig stress. Der er således intet, der tyder på, at det i sig selv skulle være mere skadeligt at arbejde 42 timer om ugen end at arbejde 37 timer om ugen. Tværtimod hører man om, og jeg tror også, der kan laves undersøgelser, der viser, at det ikke at have et arbejde kan være stressfremkaldende.

Det er vigtigt at slå fast, at arbejdsgiveren uanset arbejdstidens længde har pligt til at sørge for, at arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. I relation til plusetid betyder dette f.eks., at arbejdsgiveren skal sikre, at arbejdet er tilrettelagt på en sådan måde, at det er muligt for den ansatte at nå at udføre arbejdsopgaverne inden for den arbejdstid, der er til rådighed.

Muligheden for at indgå aftaler om højere arbejdstid øger den enkelte statsansattes indflydelse på sine arbejdsvilkår og giver samtidig bedre mulighed for at sikre, at vi også i staten har tilstrækkelig med arbejdskraft i en tid med rekordlav ledighed.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 15:09

Line Barfod (EL):

Først kan jeg ikke lade være med at sige, at jeg er helt med på, at folk får det dårligere af at være arbejdsløse og være sat uden for arbejdsmarkedet. Det er derfor, vi gerne skulle ændre arbejdsmarkedet, så alle har mulighed for at være med, frem for at nogle er sat uden for.

Men i forhold til dem, der så er statsansatte, er jeg enig med ministeren i, at vi jo har brug for at have arbejdskraft også i fremtiden. Ministeren har jo lige lavet en jobplan, hvor man prøver at få folk til at blive længere på arbejdsmarkedet. Jeg kan bare ikke forstå, hvordan man så i den samme regering kan indgå en overenskomst om, at folk skal arbejde mere med risiko for, at de så bliver nedslidte tidligere og derfor ikke kan blive